

Inhabiliteten må knyttes til «særegne forhold»

Kommunal Rapport 04.09.2023, Jan Fridthjof Bernt professor emeritus ved Universitetet i Bergen

Er kommunestyret og administrasjonen inhabil når kommunestyret skal avgjøre anke i dom om ulovlig gjengjeldelse?

SPØRSMÅL: En kommune er dømt i tingretten for ulovlig gjengjeldelse i arbeidsforhold. Noe av gjengjeldelsen gjaldt uttalelser som rådmann og ordfører skal ha kommet med som skal ha vært rettet mot varsleren som saksøkte kommunen.

Noen av kommunestyremedlemmene vitnet i tingretten da retten behandlet saken om gjengjeldelse. Kommunestyret har vedtatt å anke dommen fra tingretten. I hvilken grad blir reglene om habilitet gjort gjeldende når spørsmålet om anke skal avgjøres av kommunestyret hvis både administrasjonen og noen av politikerne omfattes av kritikken fra tingretten eller har vært involvert som vitner?

SVAR: Reglene i forvaltningsloven om inhabilitet gjelder både for tilsatte i administrasjonen og for de folkevalgte i kommunen, se [kommunelovens §§ 11–10 og 13-3](#), begges første avsnitt. I [forvaltningslovens § 6](#) første avsnitt er det fastslått at den som er inhabil, ikke skal medvirke ved «å tilrettelegge grunnlaget for en avgjørelse eller til å treffe avgjørelse i en forvaltningssak».

«Avgjørelse i en forvaltningssak» er her et videre begrep enn «vedtak» etter forvaltningsloven. Det omfatter alle beslutninger som tas ved vedtak i administrasjonen eller i et folkevalgt organ, også innstillinger, anbefalinger eller som her beslutning om å anmelde et forhold eller påanke en dom.

Dette må også gjelde når det er spørsmål om anke mot en dom om ulovlig gjengjeldelse overfor en arbeidstaker som har varslet etter reglene i arbeidsmiljøloven. [Se § 2 A-4 i denne](#). Utgangspunktet er her at det er kommunen som anker, ikke de enkelte tilsatte eller folkevalgte. Spørsmålet blir da hvem som kan medvirke når kommunen skal tas stilling til om man vil forfølge denne saken slik, eller om kommunen skal la denne dommen være siste ord i saken.

Dette vil måtte vurderes for den enkelte folkevalgte eller tilsatte. Vurderingstemaet er her etter [forvaltningslovens § 6 andre avsnitt](#) om «særegne forhold foreligger som er egnet til å svekke tilliten til hans upartiskhet». Her vil det ikke være tilstrekkelig for at det skal foreligge inhabilitet, at den tilsatte eller folkevalgte tidligere har tatt standpunkt til dette erstatningskravet fra varsleren.

Dette er en del av arbeidsoppgaven som tilsatt eller folkevalgt, og er dermed ikke i seg selv «særegne forhold». Inhabilitet vil bare foreligge hvis den tilsatte eller folkevalgte har en slik særlig tilknytning til det saksforholdet varslingen gjaldt, eller et så sterkt personlig engasjement i dette, at det går klart og vesentlig ut over det som følger av vervet som folkevalgt.

Det at noen av de folkevalgte har opptrådt som vitner i saken, og i den forbindelse forsvart kommunens opptreden, kan derfor ikke skape inhabilitet. Inhabiliteten må knytte seg til det underliggende forholdet, altså det som det ble varslet om, eller hvordan det ble reagert overfor varsleren.

Det betyr at hvis ikke det foreligger helt spesielle personlige forhold, vil inhabilitet normalt bare være et tema for tilsatte i administrasjonen som tingretten fant hadde et helt særlig

personlig ansvar, enten for det forhold varslet dreide seg om, eller for de beslutningene som ble tatt som tingretten fant var ulovlig gjengjeldelse.

Et viktig poeng her er at når det som her er tale om å treffe beslutning om anke mot en dom som går mot kommunen, er inhabilitetsreglens formål ikke bare å verne varsleren mot å måtte gå en ny runde i retten. Også den som måtte ha blitt personlig kritisert i en slik dom, kan ha en legitim interesse i å få overprøvd rettens vurderinger.

Det som er vurderingstema når kommunestyret skal ta stilling til om det skal ankes, er dels hvordan man vurderer muligheten for å få medhold i ankesaken, og dels om det er urimelig overfor varsleren å tvinge hen inn i en ny runde i rettssystemet. Ett tema vil være kommunens egen interesse i å unngå å treffe et vedtak som kan medføre ytterligere økonomisk ansvar og tap av politisk og moralsk respekt.

Dette tilsier i første rekke at kommunestyret i egen interesse må være nøye med å unngå at saken utredes og legges fram av tilsatte i administrasjonen som har et personlig ansvar for det forholdet det ble varslet om. og for de tiltak som tingretten la til grunn var ulovlig gjengjeldelse.